

ROZSUDOK SÚDNEHO DVORA

(druhá komora)

z 12. októbra 2004

vo veci C-87/00 (návrh na začatie prejudiciálneho konania, ktorý podal Guidice di pace di Genova): Roberto Nicoli proti Eridania SpA ⁽¹⁾

(Cukor — Režim cien — Regionalizácia — Deficitné zóny — Klasifikácia Talianska — Obchodná kampaň 1998/1999 — Nariadenie (EHS) č. 1785/81 a nariadenie (ES) č. 1361/98 — Platnosť nariadenia č. 1361/98)

(2005/C 31/06)

(Jazyk konania: taliančina)

Vo veci C-87/00, predmetom ktorej je návrh na začatie prejudiciálneho konania, ktorý podal Súdny dvor Guidice di pace di Genova (Taliansko) podľa článku 234 ES, rozhodnutím z 28. februára 2000, doručeným Súdny dvor 7. marca 2000, vo vzťahu ku konaniu medzi Roberto Nicoli a Eridania SpA, Súdny dvor (druhá komora), v zložení: predseda druhej komory C. W. A. Timmermans, sudcovia C. Gulmann, R. Schintgen, F. Macken a N. Colneric (spravodajkyňa), generálny advokát: M. Poiares Maduro, tajomník: L. Hewlett, hlavná referentka, vyhlásil dňa 12. októbra 2004 rozsudok, ktorého výrok znie:

Skúmanie položených otázok neodhalilo žiadny prvok, ktorý by mohol napadnúť platnosť nariadenia Rady (ES) č. 1361/98 z 26. júna 1998, ktoré stanovuje pre obchodnú kampaň 1998/1999 odvožené intervenčné ceny bieleho cukru, intervenčné ceny surového cukru, minimálne ceny repy A a repy B, ako aj výšku úhrady nákladov zásob.

⁽¹⁾ Ú. v. ES C 149 z 27.5.2000

ROZSUDOK SÚDNEHO DVORA

(šiesta komora)

z 9. decembra 2004

vo veci C-219/03: Komisia Európskych spoločenstiev proti Španielskemu kráľovstvu ⁽¹⁾

(Nesplnenie povinnosti štátom — Zdanenie zhodnotenia)

(2005/C 31/07)

(Jazyk konania: španielčina)

Vo veci C-219/03, Komisia Európskych spoločenstiev (splnomocnení zástupcovia: M. Diaz-Llanos La Roche a L. Escobar

Guerrero) proti Španielskemu kráľovstvu (splnomocnená zástupkyňa: L. Fraguas Gadea), predmetom ktorej je žaloba o nesplnenie povinnosti podľa článku 226 ES, podaná 19. mája 2003, Súdny dvor (šiesta komora), v zložení: predseda komory A. Borg Barthet, sudcovia J.-P. Puissochet (spravodajca) a S. von Bahr, generálna advokátka: J. Kokott, tajomník: R. Grass, vyhlásil dňa 9. decembra 2004 rozsudok, ktorého výrok znie:

1. Španielske kráľovstvo si tým, že ponechalo daňový režim, ktorý je vo vzťahu k zdaneniu zhodnoteniu uskutočnených po 1. januári 1997 v dôsledku prevodu akcií nadobudnutých pred 31. decembrom 1994 menej výhodný pre akcie kótované na trhoch iných ako sú španielske regulované trhy, ako pre akcie kótované na posledne uvedených trhoch, nesplnilo povinnosti, ktoré mu vyplývajú z článkov 49 ES a 56 ES, ako aj zo zodpovedajúcich článkov 36 a 40 dohody o Európskom hospodárskom priestore z 2. mája 1992.

2. Španielske kráľovstvo je povinné nahradiť trovy konania.

⁽¹⁾ Ú. v. EÚ C 184 zo dňa 2.8.2003

ROZSUDOK SÚDNEHO DVORA

(šiesta komora)

z 9. decembra 2004

vo veci C-56/04: Komisia Európskych spoločenstiev proti Fínskej republike ⁽¹⁾

(Nesplnenie povinnosti členským štátom — Smernica 2001/29/ES — Zosúladenie niektorých aspektov autorských práv a s nimi súvisiacich práv v informačnej spoločnosti — Neprebratie smernice v stanovenej lehote)

(2005/C 31/08)

(Jazyk konania: fínčina)

Vo veci C-56/04, Komisia Európskych spoločenstiev, (splnomocnení zástupcovia: K. Banks a M. Huttunen) proti Fínskej republike (splnomocnená zástupkyňa: A. Guimaraes-Purokoski), predmetom ktorej je žaloba o nesplnenie povinnosti podľa článku 226 ES, podaná 10. februára 2004, Súdny dvor (šiesta komora), v zložení: predseda komory A. Borg Barthet, sudcovia J.-P. Puissochet a J. Malenovský (spravodajca), generálny advokát: A. Tizzano, tajomník: R. Grass, vyhlásil dňa 9. decembra 2004 rozsudok, ktorého výrok znie:

1. Fínska republika si tým, že neprijala zákony, iné predpisy a správne opatrenia potrebné na dosiahnutie súladu so smernicou Európskeho parlamentu a Rady 2001/29/ES z 22. mája 2001 o zosúladení niektorých aspektov autorských práv a s nimi súvisiacich práv v informačnej spoločnosti, nespĺnila povinnosti, ktoré jej z tejto smernice vyplývajú.

2. Fínska republika je povinná nahradiť trovy konania.

(¹) Ú. v. EÚ C 85 zo dňa 3.4.2004

ROZSUDOK SÚDNEHO DVORA

(šiesta komora)

z 9. decembra 2004

vo veci C-333/04: Komisia Európskych spoločenstiev proti Luxemburskému veľkovojuvodstvu (¹)

(Nesplnenie povinnosti členským štátom — Smernica 1999/92/ES — Ochrana pracovníkov — Potenciálne ohrozenie výbušným prostredím — Neprebratie smernice)

(2005/C 31/09)

(Jazyk konania: francúzština)

Vo veci C-333/04, Komisia Európskych spoločenstiev (splnomocnení zástupcovia: D. Martin a H. Kreppel) proti Luxemburskému veľkovojuvodstvu (splnomocnený zástupca: S. Schreiner), predmetom ktorej je žaloba o nesplnenie povinnosti podľa článku 226 ES, podaná 2. augusta 2004, Súdny dvor (šiesta komora), v zložení: predseda komory A. Borg Barthet (spravodajca), sudcovia J. Malenovský a U. Lohmus, generálny advokát: L. A. Geelhoed, tajomník: R. Grass, vyhlásil dňa 9. decembra 2004 rozsudok, ktorého výrok znie:

1. Luxemburské veľkovojuvodstvo si tým, že neprijalo všetky zákony, iné právne predpisy a správne opatrenia potrebné na dosiahnutie súladu so smernicou Európskeho parlamentu a Rady 1999/92/ES zo 16. decembra 1999 o minimálnych požiadavkách na zlepšenie bezpečnosti a ochrany zdravia pracovníkov potenciálne ohrozených výbušným prostredím (15. samostatná smernica v zmysle článku 16 ods. 1 smernice 89/391/EHS), nespĺnilo povinnosti, ktoré mu vyplývajú z tejto smernice.

2. Luxemburské veľkovojuvodstvo je povinné nahradiť trovy konania.

(¹) Ú. v. EÚ C 228 zo dňa 11.9.2004

Návrh na začatie prejudiciálneho konania, ktorý podal Corte Suprema di Cassazione uznesením zo dňa 11. júna 2004 vo veci Honyvem Informazioni Commerciali srl proti Mariella De Zotti

(Vec C-465/04)

(2005/C 31/10)

(Jazyk konania: taliančina)

Corte Suprema di Cassazione (Taliansko) podal uznesením z 11. júna 2004 na Súdny dvor Európskych spoločenstiev návrh na začatie prejudiciálneho konania vo vzťahu ku konaniu medzi Honyvem Informazioni Commerciali srl a Mariella De Zotti, ktorý bol doručený kancelárii Súdneho dvora dňa 3. novembra 2004.

Corte Suprema di Cassazione žiada Súdny dvor, aby rozhodol o nasledujúcich otázkach:

„Má sa vzhľadom na znenie a účel článku 17 smernice 86/653 z 18. decembra 1986 (¹) a prípadne na kritériá, ktoré táto stanovuje vo vzťahu ku výpočtu odškodnenia vykladať článok 19 tej istej smernice tak, že vnútroštátny predpis, ktorým sa vykonáva smernica môže umožniť, že kolektívna dohoda (zmluva) (záväzná pre obidve zmluvné strany) namiesto odškodnenia, ktoré prináleží zástupcovi za splnenia podmienok uvedených v článku 17 ods. 2 a spôsobom uvedeným v tomto ustanovení stanoví odškodnenie, ktoré má byť zaplatené zástupcovi bez ohľadu na splnenie podmienok uvedených v článku 17 ods. 2 písm. a) prvá a druhá odrážka (a pokiaľ ide o časť odškodnenia vždy pri skončení zmluvného vzťahu), a nevypočítava sa na základe kritérií stanovených v smernici (a prípadne v medziach maximálnej stanovenej sumy), ale podľa kritérií stanovených vopred stanovených kolektívnou zmluvou. To teda znamená, že odškodnenie je (bez akejkoľvek osobitnej väzby na zvýšenie objemu obchodu, ktoré sprostredkoval zástupca) určené na základe určitej percentuálnej sadzby z odmien zaplatených zástupcovi počas trvania jeho zmluvného vzťahu s dôsledkom, že toto odškodnenie je, aj za splnenia všetkých alebo väčšiny podmienok stanovených smernicou pre vznik nároku na odškodnenie, v mnohých prípadoch nižšie (dokonca o veľa nižšie) ako maximálna suma stanovená smernicou, a v každom prípade nižšia, ako suma, ktorú by mohol určiť sudca, keby nebol viazaný výpočtovými ukazovateľmi kolektívnej zmluvy, ale zásad a kritérií stanovených smernicou.